

σκαμνί

σκαμνί, το, ουσ. [<μσν. σκαμνί(ο)ν, υποκορ. του σκάμνον <λατιν. scamnum], το σκαμνί· το εδώλιο του κατηγορουμένου: «ποιος είναι αυτός που βρίσκεται στο σκαμνί;». Υποκορ. **σκαμνάκι, το** (βλ. λ.).

- δάσκαλος από δώδεκα σκαμνιά, βλ. λ. [δάσκαλος](#).

- *θα σε καθίσω στο σκαμνί*, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε πάω στο δικαστήριο ως κατηγορούμενο: «αν σε ξαναπιάσω να βάζεις χέρι στο ταμείο, θα σε καθίσω στο σκαμνί».

- *κάθομαι στο σκαμνί*, βρίσκομαι στο εδώλιο του κατηγορουμένου, είμαι κατηγορούμενος: «μια φορά όλο κι όλο στη ζωή μου κάθισα στο σκαμνί και δεν έχω σκοπό ν' αντιμετωπίσω στο μέλλον παρόμοια κατάσταση». (Λαϊκό τραγούδι: κι ας με **καθίσουν στο σκαμνί** να με δικάσουνε, αγάπησα και πόνεσα κι ας με κρεμάσουνε).

- *τον κάθισα στο σκαμνί*, τον πήγα στο δικαστήριο ως κατηγορούμενο: «ήταν η τρίτη φορά που τον έπιασα να βάζει χέρι στο ταμείο μου, γι' αυτό τον κάθισα στο σκαμνί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας